

พิกุลทอง

นำเสนอเมื่อ : 13 ก.ค. 2552

พิกุลทอง

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีหญิงสาวสวยคนหนึ่งชื่อว่าพิกุล
กล่าวกันว่าเธอมีความสวยทั้งหน้าตาและ กิริยามรรยาท
มารดาของเธอตายตั้งแต่เธอยังเล็กมาก
ดังนั้นเธอจึงได้รับการเลี้ยงดูจากแม่เลี้ยงซึ่งเธอเองก็มีลูกสาวคนหนึ่ง
ชื่อว่ามูละลี
แต่ก็โชครายที่ว่าทั้งแม่เลี้ยงและลูกสาวของเธอนั้นเป็นคนใจร้าย
ทั้งคู่จะบังคับให้พิกุลทำงานหนักทุกวัน

อยู่มาวันหนึ่งหลังจากตำข้าวเสร็จแล้วพิกุลก็ออกไปตักน้ำที่ลำธาร
ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากบ้านนัก ในขณะที่เดินทางกลับ
ทันใดนั้นก็เห็นหญิงชราคนหนึ่งปรากฏอยู่เบื้องหน้าของพิกุลและขอ
น้ำเธอดื่ม พิกุลดีใจมากที่สุดที่ได้ ช่วยหญิงชราคนนั้น
เธอเอาน้ำให้หญิงชราและบอกให้เธอเอาน้ำไปอีกเพื่อจะได้ล้างหน้า
และล้างตัวให้สดชื่น
พิกุลบอกหญิงชราว่าไม่ต้องห่วงเพราะถ้าไม่พอเธอจะไปตักมาอีก

หญิงชรายิ้มและกล่าวว่า “
เธอนั้นนอกจากจะสวยแล้วยังใจดีอีกถึงแม้ว่าฉันจะดูยากจน
และมอมแมมเธอก็ปฏิบัติกับฉันเป็นอย่างดี ”

หลังจากกล่าวชื่นชมพิกุลแล้ว

หญิงชราทำให้พรวิเศษกับเธอและด้วย
อำนาจของพรวิเศษนี้จะทำให้
ดอกพิกุลทองคำร่วงออกมาจากปากของเธอ
เมื่อใดก็ตามที่เธอรู้สึกสงสารใครหรือสิ่งใดหลังจากให้พรวิเศษแก่
พิกุลแล้ว หญิงชราก็หายวับไปต่อหน้าต่อตาของเธอ
พิกุลก็รู้ทันทีว่าแท้ที่จริงแล้วหญิงผู้นั้นเป็นนางฟ้าจำแลงมาให้พรวิ
เศษแก่ตน

ทันทีที่กลับถึงบ้านเช้า
เธอก็ถูกแม่เลี้ยงดูดาว่าไปเถลไถลเพื่อหนีงาน
ตั้งหน้าพิกุลจึงเล่าเรื่องทั้งหมด
ให้แม่เลี้ยงฟังพร้อมก็เกิดความรู้สึกสงสารใน
ขณะเล่าจึงทำให้ดอกพิกุลทองคำร่วงออกมาจากปากของเธอด้วย

แม่เลี้ยงจอมละโมภก็เปลี่ยนอารมณ์จากโกรธเป็นละโมภในทันที
พร้อมกับตะครุบดอกพิกุลทองคำทั้ง
หมดไว้ในขณะที่ปากก็สั่งให้พิกุลพูดต่อไปเรื่อย ๆ
เพื่อสนองความละโมภของเธอนั่นเอง

นับจากวันนั้นเป็นต้นมา
แม่เลี้ยงของพิกุลก็เก็บรวบรวมดอกพิกุล
ทองคำไว้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
เพื่อนำไปขายและได้เงินมากมาย
ชีวิตทุกคนตอนนี้ก็มีความสุขที่ดียิ่งขึ้น
พิกุลเองก็ไม่ต้องทำงานหนักเหมือนแต่ก่อน
แต่ก็ถูกบังคับให้พูดทั้งวันเพื่อให้ดอกพิกุลทองคำออกมาจากปากข
องเธอมาก ๆ นั่นเอง

อ่อนล้าไปกับการตอบสนอง ความละโมภของแม่เลี้ยง
ตอนนี้พิกุลเองเกิดเจ็บคอและกลายเป็นคน
เสียงแหบเสียงแหงไปเลย เธอพูดไม่ได้ไประยะหนึ่ง
อาการเช่นนี้ทำให้แม่เลี้ยงโมโหมากขึ้นจนถึงขั้นตบตี

พิกุลเพื่อพยายามบังคับให้เธอพูดแต่พิกุลก็พูดไม่ได้แม้แต่คำเดียว

เพื่อตอบสนองความละโมภของตน
ตัวแม่เลี้ยงเองจึงตัดสินใจส่งลูกสาวของตนนามว่ามะลิไปทำ
ตามอย่างพิกุลบาง
มะลิถูกส่งไปยังสถานที่เดียวกับที่พิกุลบอกไว้แต่ว่าแทนที่จะได้พบ
กับหญิงชราที่กลับเป็น
พบหญิงสาวสวยสวมเสื้อผ้างดงามยืนอยู่ใต้ร่มใหญ่
หญิงสาวผู้นั้นขอนำมะลิดื่มแต่ด้วยความริษยามะลิแสดงอาการโก
ธและคิดว่าหญิงผู้นั้นไม่ใช่นางฟ้า
เธอจึงปฏิเสธและใช้วาจาหยาบคายตำหนางฟ้าจำแลง

ดังนั้น นางฟ้าจึงสาปแช่งมะลิว่า
เมื่อใดก็ตามที่เธอโกรธและพูดออกมาแล้วไซ้
ก็จะมีหนอร่วงออกมาจากปากของเธอ
เมื่อกลับมาถึงบ้านมะลิก็เล่าเรื่องทั้งหมดให้ผู้เป็นแม่ฟังและด้วยค
วามโกรธในขณะ
เล่าเรื่องนั้นก็ทำให้บ้านทั้งหลังเต็มไปด้วยตัวหนอน
ผู้เป็นแม่คิดว่าพิกุลอิจฉาลูกสาวของตน
ดังนั้นจึงแกล้งบิดเบือนเรื่องที่เล่าจึงเป็นเหตุให้ลูกสาวของตนไม่ไ
ดพบกัหญิงชราแม่เลี้ยงจึงทุบตีพิกุลและไล่เธอออกจากบ้านไป

ด้วยความเสียใจอย่างสุดซึ้งพิกุลจึงท่องเทียวไปในป่าแต่เพียงลำพั
ง โชคดีที่ว่าเธอเดินไปในทิศทางที่
เจ้าชายหนุ่มกำลังเพลิดเพลินอยู่กับการขี่ม้าประพาสป่ากับข้าราชการ
บริวารผ่านมาพอดีเมื่อทอดพระเนตรเห็นสาวนั่งร้องไห้อยู่ทรงถา
มเรื่องราวความ เป็นมาทั้งหมด
ทันทีที่พูดจบที่บริเวณนั้นก็เต็มไปด้วยดอกพิกุลทองคำ

เจ้าชายดีพระทัยยิ่งนัก
จึงขอนางอภิเษกสมรสด้วยและหลังจากการ
อภิเษกสมรสทั้งสองพระองค์ก็ได้

ขึ้นครองราชย์และปกครองเมืองของพระองค์ด้วยความร่มเย็นเป็น
นสุขตลอดมา